

Izšla vsaki dan

Veliki medij in prenosnik od 5. kl. od ponedeljka ob 9. uri zjutraj. Porabišne številke se prodajajo po 3 avb (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Kranju, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu, Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd. Cene glasov se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke 24 mm): za trgovinske in obrtne oglase po 30 stot.; za smrtne, zahvalne, poslarice, oglase denarnih zavodov po 50 stot. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst K 20, vsaka naslednja vrsta K 2. Mali oglasi po 3 st. beseda, najmanj pa po 40 stot. — Oglase sprejema inšeriatni oddelek uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vsa leta 24 K. pol leta 12 K. 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Neprančlovana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo. Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“ — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Poštne-hranilnični račun št. 841.652.

TELEFON št. 1127.

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

„Italijanski kompromis.“

V.

Vsakdo je sprevidel, da je predlagani kompromis absolutna politična potreba... v trajno korist Jugoslovanske.

Dr. Iv. Šusteršič
v „Slovenca“ dne 8.
avgusta 1906.

Dr. Šusteršič ne preceňuje važnosti delegacijskih mandatov. To bi bila morda edina točka v njegovih izjavah, o kateri bi se dalo razpravljati. Ali, ali — razlikujmo tudi tu juridično stran od politične! Umejejo, da se dr. Šusteršič kakor pravnik ne more zavzemati za — hermafroditno prikazen instituta delegacij. Delegacije, v svoji današnji obliki in poleg današnje prakse, ne bi sploh imele — smatramo z državno-pravnega gledišča — ekzistirati. Ako je bilo to jasno že ustvaritelju delegacij, (velikodušnosti velikega Madjara, Deaka, ki je v kritičnih časih 1867. leta v političnem protislovju s Tiszo hotel s tem ustvariti kroni „zlat most“), pa je delegacijska ustanova od 1873. sem prava monstruoziteta.

Zaustavimo se tu en hip. Vsa organizacija delegacij ima stanovski karakter. Avstrijska delegacija ni — kakor na Madjarskem — slika večine v parlamentu, ampak je tu po nekem geometričnem principu jednaki ustvarjena za vsako deželo po ena tabela, vsaka dežela pošilja svoje število delegatov. Do leta 1873. bila je delegacija: delegacija parlamenta, a parlament — delegacija dežel (dež. zborov). Leta 1873 so bile uvedene direktne volitve, parlament je s tem dobil svoj pravi parlamentarni značaj, delegacija pa je ostala, kar je bila. To je velika inkongruenca, to je državno-praven in političen nesmisel, politična tirada vlade. Ker, kaj je hotela vlada s tem modusom volitve? Oslabiti politično moč delegacije onemogočiti vsako politično smer (s tem, da je, po stanovskem principu, zaprečila ustanovitev homogenne večine)!! Pak kompetencija delegacij! Ali se more delegacija nazvati „parlamentarno telo“ ko jej je odvzeta prva podstava in najmočnejše orožje v parlamentarnem boju, — odgovornost (skupnih) ministrov, ko zakon o taki odgovornosti leži samo na papirju?!

Ne — tudi mi ne „preceňujemo“ važnosti delegacije kakor take: njena državno-pravna tizijognomija ni velika. Delegacija je telo: **formelne** naravi, formelne po svojem ustroju in po svojem delokrogu. Ali — pri vsem tem — smemo-li omalovaževati to institucijo? Abstrahirajoči od tega, da jej je že ex lege dodeljena politična kontrola (najvažnejša kompetencija delegacij), da delegati morejo v skupnih stvareh interpelacijami prisiliti ministre v odgovorjanje, da morejo vsprejemati peticije in sklepati o njih v formi resolucij, da se torej more z vsem tem ustvar-

jati pojmi in sodbo o političnem delu in zavzetem stališču od strani ministerstva —, kaj je vse, ako tudi ne direktno, politično velike koristi: abstrahirajoči končno od sklepanja proračuna, — **delegacija je tu in s tem moramo računati.** Zastoj ves trud ako se v praktični politiki izgublja v doktrinarne razmotrivanju, dokler delegacija ekzistira ter jej že s tem, da ekzistira, **prihaja največja važnost.** Nismo somišljeniki „Slov. Naroda“, toda njegove tozadevne argumentacije izražajo najbolje ono, kar mislimo mi.

Delegacija je oficijelni reprezentant države pred vnanjim svetom. Vnanji svet ne vprašuje, je-li v kateri pokrajini res — po pravici ali krivici — več Slovanov ali Italijanov, Slovencev ali Nemcev, ampak prša je eno: katera od obeh narodnosti je v delegaciji zastopana. Mi moramo računati z delegacijskimi mandati, ako ne radi drugega pa že radi našega narodnega ugleda, radinaše veljave! Trditi, da biti zastopan v delegaciji vsako leto, ali še le vsako drugo leto, trditi, da voliti delegata po svoji pravici, ali po kompromisu in (kakor smo že povdarili v sobotnem članku) na temelju političnega takta, ali celo po... sreči (žrebu), trditi da je to vse eno: pomenja — ne računati z dejstvi, biti vse prej nego... **realen politik!**

Dr. Šusteršič pravi sicer, da „v delegaciji glasovi ne štejejo, temveč le tehtajo“, da „večina delegacij dovoli vse, kar skupna vlada zahteva“, da „je zopet vse odvisno le od dela gotove osebnosti, od načina njegovega postopanja, z eno besedo: „od pozicije“, ki si jo je znal ustvariti! To naj bi bil argument? Ako je vse to res, kar dr. Šusteršič navaja — je-li s tem dokazano, da izguba Istre in Goriške manje občutljiva? Kdo pravi dr. Šusteršiču, da se ravno med istrskimi in goriškimi **našimi** poslanci — od katerih bi bil po en delegiran — ne bi našel človek, ki bi po svoji osebnosti in po svoji poziciji znal koristiti narodu? Za nas je žalostno dejstvo, to, da je po kompromisu, ki ga brani dr. Šusteršič, odvzeta Hrvatom in Slovincem Primorja možnost, da bi si jeden njihovih sinov ustvaril pozicijo po nazorih dr. Šusteršiča.

Iz vsega njegovega izvajanja nam se dr. Šusteršič kaže podobnega lisici, ki je trdila da grozdje ni sladko, ker — ga ni mogla doseči. Dr. Šusteršič ve dobro, da je njegova politika na Dunaju doživela velik poraz. Kaj je laglje, nego reči: ne bojte se, ljudje, mi smo privolili v to, ker stvar ne velja mnogo! To je res komodno; je-li pak lealno? Ali dr. Šusteršič se bo zopet skliceval na — „realno politiko“!

To smo imeli reči na adresu g. dr. Šusteršiča.

Naše prepričanje je: **volilna preosnova je absolutna faktična in narodna po-**

treba in želimo, da postane zakonom čim prej. Da-li je pak „italijanski kompromis“ absolutna politična potreba — in to v „trajno korist Jugoslovanstvu“? — To je vprašanje, na katero nam da odgovor bodočnost. Završujemo svoja izvajanja klicem: Dal Bog, da se naše slutnje ne uresničijo!!

Justica, politika in — „Piccolo“.

(Dopis.)

Tržaški „Piccolo“ je zagrešil te dni grdo hinavstvo: dolžil je Slovence, da vlačijo politiko v sodne dvorane. V resnici pa jo vlačijo le on in njegovi — odvetniki! Vi ste že odgovorili „Piccolu“ in pribili to grdo hinavstvo. Povedali ste povsem primerno kako brezobrazno je to, ako se le radi tega, ker zahtevajo, kar jim gre po zakonu in pravu, pisanem in prirodnem, človeškem — očita Slovanom, da tirajo politiko v sodne dvorane in izpodkopavajo zanesljivost pravosodstva, dočim je nepobitna resnica, da so Italijani „Piccolove“ vrste tisti, ki bi iz zgolj narodno-političnih, hegemonistiških razlogov hoteli zapirati vrata sodnih dvoran jeziku slovenske **večine** prebivalstva! Volk kremži svoj obraz na jok, češ, da mu jagneje hoče kaliti vodo! Ali ni to odurna tartiferija?!

„Edinost“ je že odgovorila „Piccolu“. Vendar vas prosimo, da dovolite nekoliko prostora, da še enkrat posvetimo kamorističnemu glasilu v hinavski obraz.

„Piccolo“ se je togotil radi dvojnega. Jezi ga, da je osobje na tukajšnjem deželnem sodišču po večini slovensko. In jezi ga, da je predsedstvo tega sodišča na slovensko prošnjo nekega slovenskega odvetniškega kandidata za dopuščenje v sodno prakso odgovorilo slovenski, dočim so se doslej take in tudi italijanske vloge vedno le nemški reševale.

Glede prvega povoda jezi „Piccolovi“ je odpomoč jako lahka. Više dež. sodišče potrebuje ljudij, ki znajo deželne jezike. In Slovenci jih — znajo! Nikakor pa niso oni krivi, če jih Italijani — ne znajo!! Ti poslednji naj se torej pridno uče deželnih jezikov, pa jim bo odprta pot istotako kakor Slovincem!!! „Piccolo“ bi imel pravico pritoževati se proti naravnosti Slovencev na višem deželnem sodišču le tedaj, ako bi mogel dokazati, da so bili ti Slovenci protežirani in **vsprejeti na škodo enako ali boljše kvalificiranih Italijanov.**

Sicer pa bodi (v tolažbo „Piccolovo“) konstatirano, da je na tem sodišču še vedno takih, ki ne poznajo deželnih jezikov, tako, da imamo Slovenci dosti več pravice do pritožbe, nego Italijani.

Kar se tiče drugega povoda za jezo „Piccolovo“, si ne moremo kaj, da ne bi izrazili svojega začudenja na navdušenju „Piccola“ za — nemški državni je-

zik! To je: tistega „Piccola“, ki preceja sicer „izključno italijanstvo Trsta“ po vseh svojih cevih! „Piccolo“ naj bi bil hvaležen, da se je prebil led nemškega uradnega jezika! Kakor je predsedstvo slovenske vloge slovensko rešilo, tako bo gotovo (če ni že do sedaj tako delalo) brez drugega italijanske prošnje italijansko reševalo!! Le tedaj bi imel „Piccolo“ pravico do pritožbe, ako bi se odslej italijanske prošnje nemški ali slovenski reševale. Tako pa bi moral biti le vesel, da je novi predsednik višega deželnega sodišča zapustil staro tradicijo nemškega uradnega jezika in se postavil na stališče narodne enakopravnosti, za katero bi se moral „Piccolo“ istotako boriti kakor mi, ako je res organ aspiracij naroda, ki je v naši državi med vsemi narodi najbolj — v manjšini!

Stališče, na katero se postavlja „Piccolo“ nasproti novi pravičnejši in moderniji praksi na našem višem deželnem sodišču, prihaja le germanizaciji v prilog. Zato ni to stališče ne politično ne taktično, a najmanjše italijansko....

Ali „Piccolo“ je nasproti principu enakopravnosti in boja proti germanizaciji zelo dosleden mej „da“ in „ne“. „Piccolo“ je vedno za princip enakopravnosti in za boj proti nemstvu, a istotako je vedno proti enakopravnosti in — germanizaciji na uslugo. Kakor že zahteva njegovo — sovrastvo do Slovanov!!

„Piccolo“ toči tudi krokodilove solze, češ, da je to velikanska škoda za justico, da je tudi to polje preplavila „nacionalna politika“. To polje da bi se moralo bolj nego vsako drugo odtežati „politiki“.

Koga hoče „Piccolo“ prevariti s to tartiferijo, s to hlinjeno skrbjo za — zanesljivost justice?!! Kdo tira politiko v sodne dvorane? Ali ne ravno oni, ki jedino le radi „italijanstva sodišča“ v neitalijanskih, oziroma jezikovno mešanih krajih — katero „italijanstvo“ pa v resnici ni nič drugega nego kulisa, za katero se skrivata interes in egoizem izvestnih klik in kast — zahtevajo, da se jednemu celemu narodu kratijo najnaravnejše pravice, da se ga s tem zali in izzivlja na boj?!! Kdo spravlja zanesljivost justice bolj v nevarnost, nego oni, ki le vsled narodne in politične gospodstvaželnosti in agresivnosti zahteva, naj se stranke zaslusujejo v jeziku, ki ga ne umejo?!! **V tej po „Piccolu“ zahtevani praksi je neprestana in največja nevarnost za zanesljivost pravosodstva!!**

Tudi s tem, da se sklicuje na izrek nekega neitalijanskega sodnega uradnika, češ, da bi sodna uprava vedno niže padala, ako bi prešla v slovenske roke — nam „Piccolo“ čisto nič ne imponuje. Škoda le, da ni možno prirediti nekega komisijalnega ogledovanja ljudij na naših sodiščih in njihovega delovanja. Prav gotovo niso Slovenci in Hrvatje tisti, ki bi se morali bati rezultata.

pelanije. Pes je zalajal, sobna vrata so se odprla in pred Poljanskim je stal prijatelj. „Ah, ti si!... Živel!“ mu je zaklical fidelno kakor nekdanj in mu stiskal roko. „Kako se imaš?“ je vpraševal France. „Imenitno, kakor v kakem planinskem rajju. Glej, samotno in mirno je tu-le, pa se vendar dobro imam. Malce otožen sem res včasih, a konečno se človek vsega navadi!“ Prijatelj je sprovel Poljansko v sobo. France je pogledal skozi okno na temne vrhe smrek, ki so se lahno gibale, in na bele oblačke dima, dvigajoče se nad kočami...

Mir je plaval naokoli... čudovit mir... In potem je padel njegov pogled na veliko razpelo na steni in otožnost mu je pokrila lice ob pogledu na Odršenika... Bog ve, kaj si je mislil... „No, nikar mi ne postajaj otožen in molčč!“ mu je zaklical prijatelj in ga začel povpraševati o tem in onem.

(Pride se.)

PODLISTEK.

Na poti k ciljem.

St. Vilinski.

III.

Ko je prišel na deske v lopi, je opazil precej nevesto v beli obleki. Doktor se je ravno klanjal pred njo z okornim poklonom in odšel potem v ozadje lope.

Poljanšek je stopil pred nevesto in se poklonil.

„Ah, tudi vi ste tukaj, gospod Poljanšek; malo sem vas videla še danes!“ ga je pozdravila z veselim glasom.

Godba je zaigrala kadriljo, doktor je začel kričati, v lopo je prišlo več parov in med njimi tudi Zagaznik z Vero.

Ah, kako neumno!... je šinilo Poljanšku po glavi, ko ju je zagledal. A vendar se je elegantno poklonil in dal nevesti roko.

Med plesom je govoril z nevesto, a njegove oči so iskale vedno Vero. In večkrat jo je zagledal in tudi njene oči so bile vedno vanj obrnjene.

Pomiril se je počasi in začel pazneje poslušati nevestine besede.

„Glejte, gospod Poljanšek, nekaj velikega sem pričakovala vse svoje življenje... in to sem pričakala... Če ne bi imela matere, ki je stara in revna... nikoli bi se ne bila poročila z njim!“ je govorila tiho.

Poljanšek se je začudil tej veliki odkritosti in odgovoril mirno:

„Saj vsi nekaj pričakujemo in mislimo, da gotovo pride in nas napravi srečne za vedno... Toda navadno pričakamo le nesrečo... Morda boste vi še srečni!“

„Nikoli...“ je dejala ona z resnim, otožnim glasom in je molče plesala dalje.

Tudi Poljanšek je obmolnil.

Po plesu so odšli vsi zopet v senčnico. Ženin in nevesta sta zopet села k gornjemu koncu mize in svati po vrsti ob mizi.

Komurkoli je bila dana prilika, da se je malce globlje seznanil z mehanizmom naših sodišč, mora priznati, da so slovenski uradniki morejo ponašati — povprečno sojeno z veliko boljo kvalifikacijo: toliko, kar se tiče jezikovnega, kolikor strokovnega znanja.

V ostalem pa „Piccolo“ falzifikuje stvari in resnico, ko vzbuja mnenje, kakor da se hoče justico spraviti „v slovanske ruke“. Pravosodstvo v naših jezikovno mešanih krajih potrebuje uradnikov s popolno kvalifikacijo tudi v jezikovnem pogledu. Nikdo ne zapira Italijanom poti do sodnih mest. Pač pa se mora zahtevati v interesu pravosodstva, da si tudi Italijani, ako hočejo zasedati mesta sodnikov v naših krajih, pridobijo neizogibno potrebno kvalifikacijo, to je: popolno poznanje deželnih jezikov.

To zahtevamo mi v imenu pravice, v imenu vsakdanje praktične potrebe in v imenu zanesljivosti justice. In le oni, ki se upirajo tej najelementarnejši in najsamoobsebnostnejši zahtevi, so, ki tirajo v sodne dvorane italijanske — politiko!

Protigrško gibanje na Balkanu.

Turška poročila iz Carigrada pravijo, da v Kustendilu v Bolgariji zbore tajni kongres bolgarskih revolucionarcev. Kongresa se vdeležuje mnogo voditeljev band in členov ustaskega odbora, ki se posvetujejo, kako bi se treba postaviti nasproti grškim bandam in zadobiti potrebnih denarnih sredstev, da bo možno uspešno odbiti napade grških band. Govori se, da v kratkem nastopi Sarafov se svojimi četami.

Kakor javljajo iz Sofije, je obiskalo vsebolgarski shod v Plovdivu več tisoč oseb. Shod je sklenil resolucijo, ki pozivlja bolgarsko vlado, naj takoj prekine diplomatske zveze z Grško in odpusti vse Grke, ki so v državni službi. Bojkotira naj se tudi grško blago. Več govornikov je naglašalo, da so Turki vzrok slabemu položaju. Po shodu je množica manifestirala pred ruskim, francoskim in angleškim konzulatom.

V nedeljo so bile v grških cerkvah v Carigradu odslužene zadušnice za grške cerkve v Bolgariji. V patrijarhalni cerkvi je imel sam patrijarh Joahim govor, v katerem je obsojal izgrede Bolgarov; pozival je pa Grke na mir, kajti cerkev ne dopušča drugih, nego le zakonita sredstva. Služba božja se je povsodi izvršila mirno, le pred neko grško cerkvijo je bilo slišati vsklikov: „Doli z Bolgarijo!“

Patrijarh je storil tudi potrebne korake pri velikem vezirju, da bi bolgarska vlada grškega škofa iz Anhiata izpustila na svobodo.

Med Anglijo in Srbijo

so politični odnosi vspostavljeni in novi angleški odposlanec na srbskem dvoru že biva v Belemgradu.

Beligranski dnevnik je zvedel, da se je med srbsko vlado in novim angleškim odposlancem v Belemgradu vršilo pogajanje v smislu, da na vsprejemu, ko odposlanec izroči svoje poverljivo pismo kralju, ne bo navzoča nobena oseba, ki se je posredno ali neposredno vdeležila umorstva na kralju Aleksandru. Ministerski predsednik Pašić je obljubil, da se bo strogo držal tega pogoja.

V ponedeljek je vsprejel kralj v slovesni avdijenci novega angleškega odposlanca Whiteheada. Častno spremstvo novega odposlanca ni bilo sestavljeno iz telesne straže, marveč iz eskadrona nekega drugega kavalerijskega polka, kajti častniki telesne straže so se bili vdeležili zarote. Tudi se ni odposlanec pripeljal v kraljevo palačo skozi glavni, ampak skozi postranski vhod, kajti skozi glavni vhod so nšli v palačo zarotniki. — Angleška ni imela v Belemgradu svojega zastopnika od smrti kralja Aleksandra.

Dogodki na Ruskem.

Gonja proti policijstom.

Iz Petrograda javljajo: Policija je prejel poročilo, da v Vilni in Smolanski imajo biti policijsti na straži umorjeni istočasno o določeni uri. V resnici so bili v soboto v Plocku na dano znamenje umorjeni vsi policijsti, ki so bili po ulicah na svojih mestih. Enaka poročila so dospela iz skoraj vseh mest zapadnih pokrajin. Niži policijski organi so prestrašeni in se branijo nastopati še nadalje proti revolucionarjem.

Reformni program ministerstva Stolipin.

Iz Petrograda poročajo: V reformnem programu se navajajo dela, ki so že pričeta

v posamičnih ministerstvih. Ista obetajo v splošnosti mnogo, vendar obsegajo le malo novega. S programom se gotovo objavi tudi rok za volitve dume, ki v zvezi vsem zatrjevanjem posamičnih listov še ni določen.

Atentat na grofa Konovnicina.

Kakor poročajo iz Odese, je bil na grofa Konovnicina, glavnega urednika lista „Za carja in Rodina“, izvršen atentat, ki je pa izpodeltel.

Grof Witte,

ki je pred več meseci zapustil Rusijo in biva sedaj v Emsu, se povrne početkom oktobra zopet v Petrograd.

Drobne politične vesti.

Socijalistični shod v Budimpešti. V nedeljo so imeli socijalisti v Budimpešti velik shod, na katerem je bila vsprejeta resolucija, da se magistratu odpošlje spomenica radi draginje življenja in da se energično zahteva od mestne oblasti, naj se zavzame za konsumente, sicer ustavijo delavci, plačevanje stanarine. Na zaključku je bila vsprejeta zahteva po splošni, enaki in tajni volilni pravici.

Grof Goluchowski, minister vnanjih stvari, se povrne s svojega dopusta na Dunaj dne 27. t. m.

Princ Jurij ostane na Kreti?

Iz Aten poročajo: Vse odstopa princa Jurija, so velevlasti dovolile, da določi novega vrhnega komisarja za Kreto sam grški kralj, ki bo imenoval Zaimisa. Govori se pa, da ne Zaimis ne kdo drugi ne vsprejme to službo. Krečanski deželni zbor naprosi zopet princa Jurija, da ostane na svojem mestu, kajti on je simbol zedinjenja z Grško.

Domače vesti.

Himen. Danes se poroči gospod Ivan Cibic, uradnik na c. k. pomorski oblasti in člen znane rodoljubne rodbine V. Cibica na Proseku, z gospico Angelo Kodermac iz Sovodnje. Bilo srečno!

Za Korošce! V vseh naših slojih je zavladalo najintenzivnejše sočutstvo za bedne naše brate na Koroškem. S komur govoriš, meni: „Tudi v Trstu moramo kaj ukreniti“. Da dobi naša slovensko-hrvatska javnost priliko, da da izraza svojim čutstvom do trpinov na Koroškem, se bo vršil tu v Trstu v prvi polovici septembra velik javen manifestacijski in protesten shod. Kraj, dnevni red in druge podrobnosti priobčimo pravočasno.

Odlikovanje. Na londonski čebelarški razstavi je dobil srebrno kolajno Anton Znidaršič iz Ilirske Bistrice.

Štajerski deželni nadzornik Peter Končnik se poda baje v pokoj. (Bog ga nesl, čeprav nosi slovensko ime in ima slovensko kri v žilah. Kako se pravi ljudem, ki zaničujejo svojo lastno kri?)

Ne umejo se med seboj! V „Naši Slogi“ čitamo: Tržaškemu „Piccolu“ pišejo iz Rovinja, da je na nekem sestanku „meščanskega društva“ imel tajnik tega društva Josip Bartoli predavanje, a da je govoril v rovinjskem dijalektu v namen, da ga bo večina poslušalcev laglje umela (per esser meglio compreso dalla maggioranza degli uditori).

V najčistejem italijanskem mestu Istre, kjer govorijo izključno italijanski, kjer imajo od nekaj samo italijanske šole, mora tajnik meščanskega društva govoriti v domačem dijalektu, da ga bolje umejo domači meščani!

Pa imajo še drzno čelo, da nam — ki nimamo šol — predbacivajo, da se ne umejemo med seboj!

Henrik Sienkiewicz o „Sokolstvu“. Zveza poljskih Sokolov v Zjedinjenih državah je izvolila slavnega poljskega romanopisca svojim častnim členom. Ta poslednji se je pismeno zahvalil na tem odlikovanju in pravi v svojem pismu:

Imenovanje moje častnim členom Sokolov v Ameriki razveselilo me je tem bolj, kolikor me je že zdavnaj bolelo fizično upadanje poljskega naroda in sem jaz kakor eden prvih začel obračati pažnjo na to. Zato sem v vsa svoja dela dela vplel ljudi posebno močne, take kakoršnji so bili zares stari Poljaki, katerih moči se ne divi samo stari Dugaš (poljski letopisec, kronist), ampak tudi tujinci-kronisti. Hotel sem na ta način vzbuditi v družbi ljubezen do telovadbe in vežbe in s tem pripomoči do fizičnega preporoda omladine.

Telovadnih društev, kakoršnja so „Sokol“, ne smatram samo za koristna, marveč za nujno potrebna, vredna

hvale, zmožna, da nam v bodočnosti donesejo neproračunane koristi. Zato prosim, da se v mojem imenu izreče najtoplejša moja zahvala bratom za to odlikovanje, ki mi je pripalo, želim poljskim Sokolom, ne samo, da bi se izjednačila z vsemi društvi te vrste, ampak da bi tudi ob enem prekašala tujince, kar se tiče telesa in duha. Zahvaljujem se še enkrat. Henrik Sienkiewicz.

Lep čin hvaležnosti. V nedeljo zvečer so se zbrali polnoštevno v stekleni dvorani „Narodnega doma“ v Barkovljah pevci in pevke društva „Kola“, da se oddolže svojemu dobrotniku in povsprehvalju, svojemu večletnemu pevovodji g. Ant. Gerbecu. Priredili so „pevski večer“, da se skupno začasno poslovo od moza, ki je bil vedno neutrudno delaven za provspeh „Kola“ — da izvrše torej čin dolžne hvaležnosti.

Kacij 5 let je deloval Gerbec upravuzorno v društvu „Kolo“. Sedaj pa potrebuje počitka, da si zopet utrdi nekoliko omajeno zdravje. Zato je naprosil „Kolo“, da ga odveže od tega naporenega dela. Odbor „Kola“ seveda ni mogel in tudi ni smel drugače, nego da ugoditi želji Gerbecovi. Težkim srcem je storil to, ali moralo je biti. Toda pevke in pevci „Kola“ absolutno niso hoteli odnehati od sklepa, da ob tej priliki na viden način izkažejo svojo hvaležnost ljubljenu pevovodji. V ta namen so se zbrali v nedeljo zvečer v „Narodnem domu“ v Barkovljah (kjer je bivališče g. pevovodje) ter so zaprosili slavljence, da bi se udeležili tudi on tega „večera“.

Na tem „večeru“ pa je sodeloval tudi izborni tamburaški zbor vrle barkovljanske „Adrije“ (ki mu je g. Grbec učitelj in voditelj); a poleg tega se je nabralo toliko družega občinstva (največ domačinov), da je bila velika dvorana napolnjena.

Ko se je ob krasnem pevanju in udarjanju tamburic razvila zabava, se je dvignil predsednik „Kola“, g. Cotič, da v nekoliko besedah označi pomen tega „večera“. Prišli in zbrali smo se, da izvršimo čin dolžne hvaležnosti. Hvaležnost ni lepa čednost, ki diči tako posamičnika kakor cele skupine ljudi, ampak je dolžnost. Najneprijaznejša pojava je človek ali narod, ki prejete dobrote plačuje z nehvaležnostjo. Mi nismo nehvaležni. Zato smo se zbrali, da skupno izrazimo nocoj g. Grbecu svojo zahvalo na vsem, kar je dobrega storil za naše društvo. (Obrišvi se do slavljenca in podavši mu roko): Vsprejmite torej, spoštovani gospod pevovodja, zadržilo naše iskrene hvaležnosti in v viden znak naših čutstev do vas izvolite vsprejeti ta mali spomin (krasen zlat prstan), ki vam ga poklanjajo hvaležne pevke in hvaležni pevci društva „Kolo“. (Viharen aplavz po vsej dvorani. Živio-klici počestencu in društvu „Kolo“). Ali — je nadaljeval govornik — nekaj moram posebno naglasiti, ker vem, da izražam to, kar je v srcu vsem članom „Kola“. Nismo se zbrali tu, da bi slovo jemali od g. Grbca. Naša trdna vera je marveč, da se g. pevovodja, okrepljen na telesu in čil zopet povrne v bojne vrste naše — zmagonosne pesmi. Ne kličemo torej „Z Bogom“, ampak na srečno in veselo svidenje!

Tem besedam je sledil zopet buren aplavz. In potem so se vrstili in zamenjavali akordi lepe pesmi in zvoki nežne tamburice. Zabava je bila tako animirana, da si lepše ne moremo želeli. Burno pozdravljen se je g. Gerbec na kratko in vidno ganjen zahvalil na tem dokazu ljubezni od strani društva „Kolo“.

Slavljenec je vodil petje in tamburanje, jedno je bilo krasneje od drugega. Največ navdušenje pa je bilo med občinstvom, ko je mešani zbor „Kola“ peval ob spremljevanju barkovljanskih tamburašev. Notri sredi vseobčnega veselja se je dvignil zopet predsednik „Kola“, da se iskreno zahvali „Adriji“ in nje tamburaškemu zboru, ki je tako lepo povzdignil to pripesto ali iskreno slavlje. Najgotoveje jamstvo za vspevanje naših pevskih društev je — vzajemnost med njimi samimi. Tega se ravno bratska „Adrija“ zaveda vsikdar in se po tem ravna. Tudi nocoj je podala tak dokaz bratske ljubavi. Hvala jej na tem! Živela „Adrija“ in živeli nje tamburaši! In zopet so zaorili živio-klici, zopet je zadonela pesem in zavzele čase po vsej dvorani. Pevalo in tamburalo se je seveda še dalje. Bil je to „večer“, na katerem so bili res vsi zadovoljni.

Zaključujemo to poročilo s srčno željo, da bi se g. Gerbecu skoro zopet popolnoma utrdilo zdravje, da se postavi zopet v službo

tiste vzvišene misije, ki jej je nositeljica — naša pesem!

Volitev župana v Barbanu. Dne 13. t. m. se je konstuiral v Barbanu (v Istri) novo izvoljeni občinski zastop. Županom je bil izvoljen Josip Mirković iz Punttere. S to izvolitvijo je hrvatska stranka končno popolnoma zmaga, ker je novi župan sin naroda, pošten pošten in vreden človek in zaveden Hrvat.

Izlet na Bled in Vintgar dne 26. t. m. Opozarjamo občinstvo, da si vsak, ki se misli udeležiti tega izleta, kupi listek do 23. t. m. do 6. ure pop., ker se vlak kakor tudi izlet odpove, ako se do istega dne ne prodaja vsaj 300 listkov. Cena vožnji tja in nazaj je 5 kron.

Vlak se ustavi na postajah: Rocol, Vrdela, Opčina in Bled na vožnji tja in nazaj. Odhod iz Trsta ob 4.38 uri zjutraj, prihod v Dobravo ob 9.55. Odhod iz Dobrave ob 8.13 uri zvečer, dohod v Trst ob 1. uri popoldne.

Na dan izleta vrši se na Bledu ob jezeru velika sokolska slavnost.

Kraji, na katerih se prodajajo listki, so že naznanjeni na plakatih.

Slovenski znak. Kakor se je že poročalo, dala je napraviti znana narodna tverda Uršič & Lipej v Brežicah slovenski znak, ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metodija in se je že od razprodanih znakov družbinemu vodstvu poslalo 50 K.

En znak stane 1 K; pri večjih naročilih se dovoli znaten popust. Naroča se lahko znak z varnostno iglo ali z gumbom pri tverdi Uršič & Lipej v Brežicah ob Savi. Ker se mala naročila po povzetju ne izplača razpošiljati zavoljo prevelike poštnine, se prosi, da se denar v znamkah ali po nakaznici v naprej pošlje. Veča naročila se lahko po povzetju razpošiljajo.

Ob enem so pa narodni trgovci vseh krajev naprošeni, da prevzamejo prodajo slovenskega znaka.

Pokažimo se vsepovsodi: „Slovenec sem!“ Odbor za slovenski znak.

Dijak utonil v Vipavi. V Dobravljah pri sv. Križu na Vipavskem je bil minolo soboto pogreb gimnazijalca sedmošolca Rudolfa Hrobata. Na pogreb je prišlo tudi več sošolcev pokojnika. Po kosilu so se šli dijaki kopat v Vipavo. Naenkrat je dijak Henrik Vogrič iz Podgore zaklical na pomoč in izginil pod vodo. Tovarš Fran Novak je skočil za utopljenecem, da bi ga rešil, kar pa ni bilo možno, ker je vrtinec zavlekel utopljenca na dno. Tudi drugi tovariši so se trudili, da bi dosegli utopljenca, ali zastonj. Še le ko so prišli nekateri kmetje iz Velikih Žabelj s čolnom na kraj nesreče, so z orodjem potegnili truplo utopljenca iz Vipave, ki je tamkaj več metrov globoka. Pogreb je bil v ponedeljek popoldne na dobavskem pokopališču.

Požar v gozdu. Včeraj popoldne, malo pred 2. uro, je začelo goreti grmičevje ob novi železniški progi pod openskim vrhom, in sicer na posestvu dedičev Piščanc. Iz hotela Obelisque na Opčinah so bili telefoničnim potom pozvani gasilci, ki so, s pomočjo tamšnjih ljudi, tekom pol ure pogasili ogenj, ki je bil navstal iz isker stroja nekega vlaka. Ogenj je požgal približno 3000 stirjaških metrov grmičevja.

Tatica. 52-letna služkinja Angela T. je služila v krčmi Andreja Battistella v ulici del Fontanone št. 14. Včeraj predpoldne jo je pa gospodar dal aretovati, češ, da mu je ukrala 14 kron in 36 stotink. Na policiji so ji preiskali žepe in so res našli pri njej rečeno svoto. Vzeli so jo na zapisnik in jo potem izpustili.

Neznani. 18-letni delavec Anton Katavič je bil nekoliko zadremal na neki klopi v ulici di Miramar, a ko se je zbudil, je zapazil, da so mu mej njegovim dremanjem ukradli mošnjček, v katerem je imel 56 kron denarja.

Vkradel je konja in voz. Adele Perocco, ki ima tovarno soda-vode v ulici Giovanni Boccaccio št. 3, je prijavila včeraj predpoldne na policiji sledeči dogodek: Pri njej je bil v službi kakor voznik 24-letni Settimo Talpo, doma neke iz Italije, ki pa ni imel nikakega stalnega stanovanja, ampak je spal v njenem hlevu. Predminolo soboto, dne 11. t. m., mu je pa gospa Adele Perocco odpovedala službo, vsled česar je bil iz njene službe odpuščen z dnem 18. t. m., kar je bilo minolo soboto. Minolo soboto je torej dobil tedensko plačo in spričevalo ter je šel.

Pozabili smo pa povedati, da ima gospa Perocco hlev v hiši št. 8 v ulici della Fab-

brica. V ponedeljek, to je predvčerajšnjem popoldne je prišel Settimo Talpo — odpušteni voznik — v hlev in vpregel konja v voz (oboje je lastnina gospe Perocco), a neki ženi, ki ga je gledala, je dejal: „Z gospodinjo sva vse poravnala in sem se povrnil nazaj v službo!“ Na to je sedel na voz in pogljal konja.

Včeraj, v torek v jutro je pa prišel v hlev na novo najeti voznik, da bi vpregel konja, a ni našel ne konja ne voza. Šel je na to k gospodinji Adeli Perocco in ji povedal, da nima kaj, ni v kaj vpreči. Na to je gospodinja poslala svojega sina, ki je od one ženske, ki je v ponedeljek popoldne govorila z odpuščenim voznikom, izvedel vso stvar in potem šel na policijo in tam prijavil dogodek.

Konj je svetlo-rumave barve [fuks], ima belo zvezdo na čelu; visok je 16 pesti, na zadnji levi nogi ima izrastek, rep ima ostrizen po angleškem načinu. Komat je rudeč. Kdor bi privedel gospe nazaj konja in voz, dobi 40 kron nagrade.

Koledar in vreme. Danes: Simforian, mučencec; Ostrvoj; Moma. — Jutri: Filip Benicij, spornavalec; Semvit; Milaša. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 24° Celcius. — Vreme: deloma oblačno.

Društvene vesti in zabave.
„Narodna Čitalnica“ v Rojanu vpripori dne 2. kimovca t. l. v stekleni dvorani „Narodnega doma“ v Barkovljah veliko dramatično predstavo: „Sin“, žaloigra v štirih dejanjih, pisal E. Gangl.

Ker naše občinstvo jako rado posluša dramatične predstave, naj si bodo tragične ali komične, se nadajamo, da isto tudi k tej jako zanimivi žaloigri pohiti v velikem številu temboj, ker se ta žaloigra vpripori v Trstu prvokrat.

Med posamičnimi dejanji bo udarjal čvrsti zbor „Tamburaškega odseka“ pevskega društva „Adrija“ iz Barkovelj.

Začetek igre in vstopnina se pravočasno priobčita.

Trgovsko sodišče je potrdilo pravila „Slovenskega delavsko-obrtniškega konsumnega in gospodarskega društva „Jadrana“ s sedežem v Trstu, ulica S. Marco št. 17.

Bratje Sokoli!
Da bo naš nastop pri slavnostnem sprejemu o priliki vsesokolskega izleta v Zagrebu vzoren in najdovršenejši, je odbor v ta namen določil za redovne vaje posebne ure in sicer ob sredah in petkah ob 8. uri in pol zvečer. Torej telovadci in netelovadci, ki se vdeležijo tega izleta v kroju, naj nihče danes ne manjka; kajti vtis, ki ga naše društvo s svojim nastopom napravi v Zagrebu pred mnogobrojnimi slovanskimi narodi, bo pri njih za oceno našega društva odločilen. Na zdar!

Gospodarstvo.
Uzorna trtnica.
Iz Komna nam pišejo dne 20. avgusta 1906.:

Včeraj smo imeli pravi jesenski dan. Temu je sledilo danes lepo pomlansko jutro da človeka sili sama narava na plano. Sprehajaje se po lepi in krasni okolici Komna, zašel sem slučajno mimo trtnice „Forčica in Pipana“ iz Preserji. Ta trtnica leži pri skladovni cesti pod Komnom proti Gorjanskemu v lepem, močno zemljatem polju.

Ta je krasna! Videl sem že na raznih krajih trtne nasade, a kaj takega še ne. — Tretji je gotovo nad 500.000, a vse so jednake, imajo lepo raščo. V tolikem številu cepljenih trt, ne najdeš niti 2% trti, na katerih se je cepljenje ponesrečilo, ali takih ki se niso sploh prijele. — Ob vsej vročini in suši ni poznati na trtah, da bi imele sploh kake nedostatke in da bi vsled tega sploh kaj trpele.

Priznati moramo Forčicu in Pipanu, da je njih trud blagoslovljen! Tu naj jemljejo naši mladi posestniki izgled! Tu lahko vidijo, kaj izda lepo, skrbno in času primerno delo. Da je to res lep nasad, prepriča se lahko vsakdo, ki ga trtni nasadi mikajo. — Trte so deloma že prodane v Dalmacijo in Istro, kolikor niso še prodane, priporočamo tem potom ta lepi nasadnim, ki rabijo dobre trte. Tu dobiš različne vrste trti in si lahko izbereš po svoji želji. Torej: ne zamuditi te lepe prilike!

Priznati moramo splošno, da je v Komnu sicer mnogo lepih vinogradov na ameriškanski podlagi, a to še vse premalo.

Danes so drugi časi, nego so bili pred 25 leti. Kraševci naj išče svoj stalen dohodek le v vinu in morda tudi v živinoreji ako hoče, da bo izhajal stanu primerno. Bolj pridni so Preserji, Srečani Ivanjegrjci-Zagradčani in deloma tudi Škrbinčanje. Ti nudijo lep izgled svojim sosedom, ki naj jih posnemajo in gotovo jim ne bo žal.

Razne vesti.
Kruh iz rib. V nekih ruskih mestih, v katerih ne raste žito, so nekoliko časa sem začeli delati moko iz rib sladke vode. Te ribe posuše in zmeljejo, ter se od te moke napravi dober in tečen kruh, ki služi v hrano ljudem in domačim živalim.

Brzjavne vesti.
† **Baron Krieghammer.**
ISL 21. Danes ob 11. uri popoldne je umrl baron Krieghammer, bivši vojni minister in general konjeništv.

Minister za železnice Derschatta.
LINC 21. Minister za železnice dr. Derschatta je odpotoval danes na novo otvorenj pirnski železnici v Gradec.

Štrajk v Belemgradu.
BELIGRAD 21. Danes je pričelo štrajkati tukaj 6000 delavcev.

Dementi.
BELIGRAD 21. (Iz uradnega srbskega vira). Poročila listov, da odstopi ministerski predsednik Pasić, so neresnična. Sedaj ni nikake ministerske krize.

Grška pretrže diplomatske zveze z Bolgarijo.

SOFIJA 21. Grški diplomatski agent Zalacosta se pripravlja, da zapusti Sofijo, kajti njegova vlada mu je ukazala, naj pretrže diplomatske zveze z Bolgarijo.

Srbska trgovska agencija v Varni.
SOFIJA 21. Srbska vlada želi ustanoviti v Varni srbsko trgovsko agencijo. Ministerski svet hoče ugoditi srbski prošnji.

Bolgarska za makedonske žrtve.
SOFIJA 21. Ministerski svet je dovolil pol milijona levov kakor podporo za žrtve grških grozodejstev v Bolgariji.

Protigrške demonstracije v Bolgarski.
PARIZ 21. „Agence Havas“ poroča iz Sofije: Preiskava o nemirih v Anhialu nadaljuje. General Petrov je odpotoval na lice mesta, da izsledi krivce. Število porušenih grških hiš je manje, nego se je mislilo v začetku.

SOFIJA 21. Bolgarski ministerski svet je določil 200.000 levov za gradnjo provizoričnih stanovanj za prebivalce v Anhialu, ki so ostali brez strehe.

Francoski zakon o ločitvi.
MACON 21. Sarrien je izjavil, da se zakon o ločitvi izvede v vsej svoji celoti. Kar se tiče vnanjih razmer, hoče vlada na vsak način ostati z vsemi državami v dobrih razmerah, ki so za svetovni mir neizogibno potrebne.

PARIZ 21. Uradni list je danes razglasil prvi del popisa cerkvenega imetka, ki se izroči bogočastnim občinam, in sicer protestantskim in židovskim.

PARIZ 21. Minister notranjih stvari Clemenceau zahteva v neki okrožnici, ki jo je odposlal prefektom, naj se takoj točno obvestijo o pripravi in učenih zavodih, da se prepreči nadaljnji obstanek oziroma zopetna otvoritev zaprtih ali zatrtih duhovskih zavodov.

Anglija in Srbija.
LONDON 21. „Daily News“ pišejo: Ministersvo vnanjih stvari je storilo dobro, da je zopet stopilo v redne odnose s Srbijo. Grozna zarota, ki je uničila dinastijo Obrenovičev, nas ne sme zaslepiti v očigled dejstva, da je Srbija narod, in da ima kakor tak pravico do našega spoštovanja. Srbija je večja nego četa kraljevih morilcev in mi ne smemo nikdar pozabiti nje pogumnega boja proti Turčiji, ki ga je bila za svobodo in neodvisnost.

Turško prestolonasledstvo.
CARIGRAD 21. Splošno se dvomi o resničnosti poročila „Köln. Zeitung“, češ, da bo sultan v kratkem imenoval princa Burhan Eddina prestolonaslednikom. Sultan ne utegne v sedanjem stanju spremeniti prestolonasledstva, ker bi bilo to nevarno.

V stvari atentata proti predsedniku Fallieresu

MARSILJA 21. Italijanski četvar Francesco Gaillo, ki je bil aretovan, ker je bil na sumu, da je člen neke anarhistične zarote, se je doslej branil dati preiskovalnemu sodniku kaka pojasnila. Policija je sedaj mnenja, da

ni bil atentat namenjen predsedniku Sallieresu, marveč italijanskemu kralju.

Potres v Čile.
NEW-JORK 21. Iz Valparaisa poročajo, da je potres porušil 13 mest in vasi, v katerih je bilo tudi več oseb ubitih. Sodi se, da je bilo izven Valparaisa 1000 mrtvih. Škode je nad 2 milijona šterl. lir.

Potres v Argentini.
LONDON 21. Iz Rio de Janeiro javljajo, da je mesto Mendoza ob vznožju And v Argentini po oloma porušeno. Ubitih je bilo baje nad tisoč ljudi.

VALPARAISO 21. Glasom poročil došlih iz južnih krajev Čile, so tudi tamkaj čutili vse potresne sunke. Škoda, ki jo je potres povzročil, pa ni velika; tudi ljudi ni bilo mnogo ubitih.

PARIZ 21. „Agence Havas“ poroča iz Valparaisa: Na stotine mrličev je za pokopati. Mrtvih je nad 1500.

PARIZ 21. „Agence Havas“ poroča iz Valparaisa: Okolo 3000 oseb, o katerih se je mislilo, da so povodom potresa izgubile življenje, so se zamogle rešiti. Škodo, povzročeno po potresu, cenijo na 5 milijonov funtov šterlingov (= 120 milijonov kron).

PARIZ 21. „Agence Havas“ poroča iz Santjago de Chile: Predsednik je prejel poročilo prefekta iz Valparaisa, ki pravi, da je mesto popolnoma razdejano; kar stoji še po koncu, bo treba porušiti. Nad mestom je bilo proglašeno vojno stanje. Za vzdrževanje reda so bile izdane energične odredbe. Živil je še za mesec dni. Doslej se je zamoglo pokopati le 200 mrličev, ker primanjkuje za pokopavanje sposobnih ljudi. Plenilce ustrelé brez usmiljenja. Prebivalstvo dobiva zopet pogum.

R u s i j a.
PETROGRAD 21. V vladnih krogih so sklenili, da se ustanovi mesto „ministra za pokrajine“, kateremu bo podrejena uprava Kavkaza in Poljske.

VASILKOV (gubernija Kijev) 21. (Petr. brz. ag.) Glasom nekega sklepa 400 rabincev, je bil danes naložen enodnevni post za židovsko prebivalstvo Rusije, da se izprosi, da bi se v bodoče ne dogodil več noben pogrom.

PETROGRAD 21. (Petr. brz. ag.) Carjev reskript na velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča izraža zadovoljstvo carjevo na izvrstnim vedenjem čet v Krasnem Selu.

PETROGRAD 21. (Petr. brz. ag.) Radikalni list „Tovariš“ poroča: „Komora ljudske osvete“, ki je svoječasnó poslala členu dume profesorju Herzensteinu smrtno obsodbo, je poslala njegovi rodbini poziv, naj plača v treh dneh 3000 rubljev za pogorele v Sistranu in 4000 rubljev rodbinam umorjenih redarjev ter naj se v časopisih obveže z izjavo, da v bodoče ne pristopi nobeni stranki. Ako se temu pozivu ne odzove, tedaj je obsojena na smrt in njeno posestvo bo uničeno.

KRONSTADT 21. (Petrogr. brz. agent.) Včeraj zjutraj je bilo vsled obsodbe vojnega sodišča ustreljenih sedem mornarjev in tri civilne osebe, ker so se udeležili oboroženega ustanka povodom zavzetja forta Konstantin. Danes je vojaško sodišče sodilo mornarje, ki so obdolženi punta in umorstva na častnikih. Obtoženci so razdeljeni v več skupin.

Tujci v hotelu „BALKAN“

Na novo so došli:
Legner, poslovođa. BRNO: Peško, trgovec, MOSTAR: Dr. Mostig, trgovec, TRST: Schlesinger, trgovec, BUDIMPEŠTA: Dr. Akonomos, philolog, ATENE: Singer, trgovec, DUNAJ: Koplja, zaseb., LITVA: Dr. Orel, prof., PRAGA: Albin Podlipski, inženir, PRAGA: Ivan Podlipski, inženir, PRAGA: Rus z družino, urad. rev., PLZEN: Seewald, trg., BEROLIN: Vier, trg., DRAŽDANI: Smukavež, trg., MERAN: Miricogiu, trg., GRSKO: Novak, zasebnica, GORICA: pl. Bosizio, zasebnica, GORICA: Bresky, zasebnica, BUDJEVOJICE: Rotchild, trg., FRANKFURT: Teubel, dvorni računski oficijal, DUNAJ: Botto, zaseb., DUNAJ: Deutschmann, revident drž. žel., DUNAJ: Brandstedten, potov., DUNAJ: James in Alfred Johnson, zaseb., LONDON: Dr. Semež, odvetnik, SLOV. BISTRICA: Dr. Scholz, odvetnik, HUSTOPEČ: Gaudin, dežel. sod. svet., KONJICE: udova Kranz, zaseb., TRST: Dvornik, uradnik, SUPETAR: Halkini, oficir, BUKAREŠTA: Dimitresci, oficir, BUKAREŠTA: Fuchel, pot., DUNAJ: Alojzija in Ivanka Smrekar, zasebnice, KRANJSKO: Hribar z družino, DUNAJ: Rangl z družino, DUNAJ: Dr. Roth, zdravnik, DUNAJ: Dr. Thering, profesor na univerzi, BUDIMPEŠTA.

Joan Cibic

Angela Kodermac

poročena

Sovodnje-Prosek, dne 22. avg. 1906

Obrtniško društvo (Nar. dom)

v BARKOV LJAH

razpisuje

službo krčmarja

Pismene ponudbe je doposlati do 15. septembra na odbor.

D. A. Barkanović

specijalist za notranje in živčne bolezni

se je povrnil iz Karlovih vari.

ORDINUJE: vsak dan od 10.—12. ure zjutraj in 4.—5. popol.

ulica Sanità št. 2.

Posojila

za častnike, uradnike, penzioniste in privatnike, ki se zamorejo amortizirati tudi v 18 letih s poroštvo ali brez poročstva. — Hipoteke na prvem mestu.

Agencija, Via Nuova 11, II. n.

od 10.—1. in od 4.—7. ure.

Trgovina z manufakturnim blagom

Rossit & Kaucich

Nasledniki Luigi Ricci-ja

Trst - ulica Malcanton št 10 - Trst

Velika množina perila

po ceni, da se ni bati tekmozanja.

Kotonina surova	za srajce po nvt.	14	in več
Chiffon	” ” ” ”	16	”
Madapolam	” ” ” ”	18	”
Nazoviplatno	” ” ” ”	16	”
Kotonina surova	za rjuhe ” ”	40	”
” bela	” ” ” ”	18	”

VELIKA IZBERA

perkalov, batist, zephir, borgetov itd.

Trgovina z manufakturnim blagom

Rossit & Kaucich

Nasledniki Luigi Ricci-ja

Trst - ulica Malcanton št. 10 - Trst

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tosa št. 52. A (nasna hiša)

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (Solske poslopje).

Gone, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Imetovan cenik brezplačno in franco

Najboljša reklama za trgovce, obrtnike, rokodelce in zasebnike sploh, se „MALI OGLASI“ v „Edinosti“

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON

TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5.

KATALOGI BREZPLAČNO.

